

РЕШЕНИЕ

№ 37712

гр. София, 14.11.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 31.10.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Владимир Николов

ЧЛЕНОВЕ: Елена Попова
Мария Стоева

при участието на секретаря Десислава Лазарова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **6498** по описа за **2025** година докладвано от съдия Мария Стоева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН). Образувано е по касационна жалба с вх. № 147574/28.04.2025г. по описа на Софийския районен съд от Д. С. В., чрез адв. М. М. от САК, срещу решение № 1331 от 08.04.2025г., постановено по анд № 16452/2024г. по описа на СРС, 2-ри с-в, с което е потвърдено наказателно постановление № 24-4332-023509/07.10.2024 г., издадено от Д. Д. Д., на длъжност началник сектор към Отдел „Пътна полиция” - СДВР, с което на жалбоподателя е наложено наказание „глоба“ в размер на 400,00 /четиристотин/ лева за нарушение на чл. 638, ал. 3 от Кодекса на застраховането (КЗ).

С жалбата се поддържа, че решението на Софийския районен съд е незаконосъобразно. Жалбоподателят счита, че административнонаказващият орган неправилно е приложил санкционната разпоредба на чл. 638, ал. 3 КЗ, доколкото процесният лек автомобил е собственост на юридическо лице, което като собственик е било задължено да сключва задължителната застраховка. Излагат се твърдения, че фактът на сключване на застраховката при условията на разсрочено плащане е бил неизвестен за жалбоподателя и по време на управление на автомобила последният е знаел, че същият е редовен относно технически преглед, винетка и застраховка „Гражданска отговорност“. По изложените съображения се прави искане за отмяна на обжалваното решение на СРС и вместо него да бъде постановено друго, с което да се отмени наказателното постановление.

В съдебното заседание касаторът не се явява и не се представлява.

Ответникът, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпило е становище от процесуален представител на ответника, с което жалбата се оспорва и се прави искане за отхвърлянето ѝ като неоснователна. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна, а оспореното решение – за правилно и законосъобразно.

Административен съд София-град, XVII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена от надлежна страна и в законоустановения срок в изпълнение на изискването на чл. 211, ал. 1 АПК, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

За да постанови обжалваното решение, СРС е установил релевантните за случая факти въз основа на събраните писмени и гласни доказателства и доказателствени средства, при което е приел за установени фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 09.09.2024 г., около 03:58 ч., в [населено място], по [улица]Д. С. В. е управлявал лек автомобил „Порше П. 4С Дизел“, с рег. [рег.номер на МПС] (собственост на „НКС – Авто Мечти“ ЕООД), като се придвижвал в посока от [улица]към [улица]. В хода на извършена от полицейски служители при 04 РУ - СДВР проверка на документи на водача и автомобила е констатирана липса на валидно сключен застрахователен договор за застраховка „Гражданска отговорност“. Последният валиден такъв е бил прекратен, считано от 27.08.2024г., поради незаплатена поредна вноска.

СРС е установил фактическата обстановка въз основа на събраните по делото доказателствени материали: гласни доказателствени средства - показанията на разпитаните пред съда свидетели и частично обясненията на жалбоподателя, както и в приобщените по реда на чл. 283 НПК писмени доказателства: извлечения от публичния регистър на сключените договори за застраховка „Гражданска отговорност“, поддържан от Гаранционен фонд към КФН, справка от картон на водача В., писмен отговор от „Гаранционен фонд“, копие на застрахователна полица № BG/07/124002898675 и контролен талон, история на регистрациите на л.а. „Порше П.“, с рег. [рег.номер на МПС] и за собствеността върху него, заповед № 513з-4531/31.05.2022 г. на директора на СДВР, заповед № 8121к-13318/23.10.2019 г. на министъра на вътрешните работи, заповед № 4332з-143/15.02.2016 г. на директора на СДВР. Съдът е приложил по делото служебно извършена справка - извлечение от публичния регистър на сключените договори „Гражданска отговорност“, поддържан от Гаранционния фонд, видно от която за управлявания от жалбоподателя автомобил е имало застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, сключена на 09.05.2024 г. и с начало на покритието от същата дата, която е била прекратена на 27.08.2024 г.

При така установената фактическа обстановка районният съд е приел, че в хода на административнонаказателното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, които да са довели до опорочаването му и да са ограничили правото на защита на нарушителя, с което да се явяват формални основания за отмяната на санкционния акт, както и е приел за доказано, че касаторът е осъществил състава на вмененото му нарушение, за което правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност, като е наложено наказание „глоба“ в размер на 400 лева.

Настоящият касационен състав приема, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

При постановяване на решението районният съд не е допуснал нарушение на закона. Изследвал е всички релевантни към спора обстоятелства, излагайки мотиви, чрез които е направена връзката между приетите за установени фактически обстоятелства и формираните правни изводи, като при правилно изяснена фактическа обстановка решаващият съдебен състав е достигнал до законосъобразния извод за съставомерност на деянието, за което е санкциониран касаторът.

Във връзка с наведените в касационната жалба възражения следва да се добави следното:

В разпоредбата на чл. 461 КЗ са регламентирани всички задължителни застраховки, като такава е посочена и „Гражданската отговорност“ на автомобилистите по т. 10.1, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, а именно застраховката, свързана с притежаването и използването на моторно превозно средство. Разпоредбата на чл. 638, ал. 3 КЗ предвижда, че лице, което не е собственик и управлява моторно превозно средство, във връзка с чието притежаване и използване няма сключен и действащ договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите, се наказва с глоба от 400 лв. От събраните по делото доказателства се установява, че на посочените в наказателното постановление дата, час и място касаторът е управлявал автомобил, собственост на трето лице, което обстоятелство не се и оспорва. Установява се, че към този момент по отношение на управляваното от него превозно средство не е имало действаща застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, което е напълно достатъчно, за да обоснове отговорността, регламентирана в чл. 638, ал. 3 КЗ. При това положение обосновано районният съд е приел, че е осъществен съставът на вмененото на касатора нарушение, доколкото към датата и часа на проверката е липсвал сключен и действащ договор за задължителна застраховка "Гражданска отговорност", респ., правилно е ангажирана административнонаказателната му отговорност. Не се споделят възраженията в касационната жалба, че процесното нарушение не е извършено. От събраните в хода на съдебното следствие пред районния съд се установява по категоричен начин, че Д. В. е извършил вмененото му нарушение, тъй като в момента на проверката не е налице сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" за управлявания от него автомобил, на който той не е собственик.

Настоящият състав споделя и изводите на районния съд за неприложимост на нормата на чл. 28 ЗАНН, регламентираща маловажност на случаите на извършени административни нарушения. От друга страна, за пълнота на изложението следва да се посочи, че в случая се касае за задължителна застраховка, с оглед гарантиране правото на обезщетение за вредите, причинени от виновното поведение на водача на МПС на останалите участници в движението по пътищата, което сочи на значим обществен интерес, който, предвид неограничения кръг лица, попадащи в периметъра му на защита, не може да бъде игнориран чрез квалифицирането на деянието като маловажен случай и прилагането на чл. 28 ЗАНН.

По гореизложените съображения касационният съдебен състав приема, че не са налице наведените с жалбата касационни основания, доколкото при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските в производството.

При този изход на спора касаторът няма право на разноски. Своевременно направено и основателно е искането на процесуалния представител на ответника по касация за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, поради което и на основание чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ във вр. чл. 63д, ал. 1 ЗАНН касаторът следва да бъде осъден да заплати на СДВР юрисконсултско възнаграждение в определен от съда размер от 130 лв.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд София - град, XVII касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 1331 от 08.04.2025г., постановено по анд № 16452/2024г. по описа на Софийския районен съд, 2-ри с-в.

ОСЪЖДА Д. С. В. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 130 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение по делото.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.